

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۹ فیروزی ۲۰۲۰

"عبدالله" از "دعوا" می گذرد، دیده شود "شاهدانش" چه خواهند کرد!

سه شنبه- ۲۹ دلو ۱۳۹۸ - کابل: مهمترین خبر امروز، "برنده نهائی" اعلام داشتن "غنی احمدزی" از جانب به اصطلاح "کمیسیون مستقل انتخابات" بود. در یادداشت امروز توجه شما را به نکات آتی جلب می نمایم:

۱- به مثابه درآمد قضیه و یا به سبک معلمان هندسه در مکاتب که در آغاز تدریس هر "قضیه ای" بحث شان را با "مفروض" آغاز می نمایند، باید بنویسم:

*- به این کار ندارم که انتخابات تقلبی بوده و یا شفاف،

*- به این کار ندارم که نتیجه انتخابات را خارجی های تعیین نموده اند و یا بیروکراسی شکل گرفته در دولت دست نشانده،

*- به این کار ندارم که "غنی احمدزی" از اول خواست امپریالیسم امریکا بود و تمام اگر و مگر ها جز فریب مردم چیز دیگری نبود و یا بعد تر به خواست آنها مبدل شد،

*- به این هم کار ندارم که به اصطلاح کمیسیون نامبرده، فرمان ارگ را اطاعت نموده است و یا دستور سفارت امریکا و یا هم هر دو را،

آنچه یک واقعیت غیر قابل انکار است امروز به اصطلاح "کمیسیون مستقل انتخابات" علی رغم غرور فاش و خط و نشان کشیدن مخالفان ارگ، "غنی احمدزی" را برنده نهائی بالماسکه انتخابات بعد از چهارونیم ماه اینطرف و انطرف دویدن اعلام داشت. بحث من در این یادداشت مختصر، عکس العمل طرفهای مقابل "غنی احمدزی" است.

۲- افغانستان کشوریست اشغال شده که در آن اشغالگران به خصوص امپریالیسم امریکا حرف اول و آخر را می زند. یعنی وقتی امریکا می گوید "غنی احمدزی" رئیس جمهور، اداره ای که به وسیله اشغالگران زیر نام "دولت افغانستان" ساخته شده باید بر آن حرف صحه بگذارد و اطاعت بی چون و چرایش را از آن اعلام بدارد.

حال اگر کس و یا کسانی از همین اداره و از چوکات همین حاکمیت بلند شود و بگوید: نه، بر بالای چشم "غنی احمدزی" ابرو وجود دارد، از چند حالت خارج نیست.

*- شخص مورد نظر از طرف خود اشغالگران و یا هم جناح هائی از قدرت اشغالگر تحریک شده است که نه بگوید تا "غنی احمدزی" را با ترس از رقیب بیشتر به نوکری و خیانت و ادار سازند،

*- یا فرد مورد نظر شرایط را درست نکرده و فریب بازی های امپریالیستی را خورده، فکر می کند واقعاً می تواند از درون حاکمیت خلاف اراده استعمار عمل کند، یعنی در توهم زندگانی می کند،
*- یا در عقب نه گفتن آن فرد، قدرتهای رقیب اشغالگران سنگر گرفته اند و می خواهند بدان وسیله، اشغالگران را وادار به تبانی و امتیاز دهی نمایند.

تذکر مهم: در اینجا مسأله دفاع از منافع مردم و مبارزه علیه حالت مستعمراتی کشور آگاهانه مطرح نشده است، زیرا اگر چنان می بود آن فرد قبل از هر چیز می بایست رابطه اش را با استعمار و حاکمیت استعماری قطع می نمود.
۳- در اینجا از جمع افرادی که تا دیروز دم از اعلام حکومت موازی زده و نتایج قابل پیشبینی را مردود می دانستند، از جمله، "دوستم، گلبدین، محقق و خلیلی" نه تنها بین خود مشکل دارند بلکه به حمایت از کسی که می پردازند، یعنی "عبدالله عبدالمود" تجارب تاریخی نشان داده است، که وی انسانیت خودفروش، ترسو، معامله گر، خیانت پیشه، عاشق و شیفته خودش و منافع فردی اش.

هرگاه بر مبنای عملکرد افراد ذکر شده در گذشته ها، قضاوت نمائیم می شود حدس زد که برای تعدادی از آنها پائین شدن از خر لجاجت، کار ساده ای نیست، اگر "خلیلی" را از جمع بیرون نمائیم، تجربه نشان داده که "دوستم، محقق و گلبدین" کسانی اند که زود میدان را رها نمی کنند، مگر خود "عبدالله عبدالمود" چه؟
هموطنان گرامی!

تا جایی که من طرفین دعوا را می شناسم همه باید کمر مان را برای یک دوره ۵ ساله دیگر زور گوئی و چپاول باند "غنی احمدزی" که این بار بی رقیب شده است، ببندیم. زیرا به مخالفانش نه تنها امپریالیسم امریکا و بقیه اشغالگران اجازه مخالفت و ابراز آن را نمی دهند، بلکه اگر به تحریک قدرت های رقیب اشغالگران آنها سروصدائی هم به راه بیندازند، "عبدالمود" با یک چرخش عاجزانه، هوادارانش را در میدان رها نموده ضرب المثل "او از دعوا گذشته، تو از شاهدهی نمی گذری" را مصداق عملی خواهد داد.
هموطنان گرامی!

در کشور اشغال شده و تحت سیطره استعماری اشغالگران، همان طوری که بارها نگاشته ام، بازی های انتخاباتی جهت تحمیق و فریب مردم است. اگر می خواهیم کشور ما را آزاد و مردم را از وضع زندگانی رقتبار کنونی برهانیم، باید به میراث پدران ما چنگ انداخته، حاکمیت ضد مردمی مسلح را با زور سلاح از بین برداریم.

سرکها ما را می طلبد!!